

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 71 0 Рс 150047 15 Рев
Бања Лука, 18.02.2016. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Стаке Гојковић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тице, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља М.А. из Б.Л., Улица ..., кога заступа пуномоћник Р.М., адвокат из Б.Л., ..., против тужене РС, Уставни суд Републике Српске, коју заступа заступник по закону Правобранилаштво Републике Српске, Сједиште замјеника Бања Лука, ради заштите права из радног односа, одлучујући о ревизији тужитеља против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 Рс 150047 15 Рсж од 29.09.2015. године, на сједници одржаној дана 18.02.2016. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 Рс 150047 12 Рс од 28.11.2014. године одбијен је тужбени захтјев тужитеља да се поништи рјешење Уставног суда Републике Српске број: Су-235/12 од 25.06.2012. године и то у дијелу којим је тужитељу престао радни однос код туженог, због престанка мандата и испуњавања услова за одлазак у пензију, са даном 05.06.2012. године и у дијелу којим се ставља ван снаге рјешење Уставног суда Републике Српске број Су:196-3/12 од 05.06.2012. године, као и захтјев да се тужена обавезе да тужитељу, на име неисплаћене плате коју би примио за вријеме кориштења годишњег одмора за 2012. годину у трајању од 30 дана почев од 05.06.2012. године и на име обрачунате законске затезне камате, исплати износ од 9.388,77 КМ, са законском затезном каматом почев од 23.06.2014. године па до исплате, те да му на име регреса за кориштење годишњег одмора за 2012. годину, са обрачуном законском затезном каматом исплати 2.882,55 КМ, са законском затезном каматом почев од 23.06.2014. године па до исплате, као и захтјев за накнаду трошкова парничног поступка. Тужитељ је обавезан да туженој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 1.200,00 КМ, док је захтјев тужене за накнаду трошкова поступка преко досуђеног износа одбијен.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 Рс 150047 15 Рсж од 29.09.2015. године жалба тужитеља је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је и захтјев тужитеља за накнаду трошкова жалбеног поступка у износу од 1.053,00 КМ.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужитељ, због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи или да се иста укине и предмет врати на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није дозвољена.

У предметној парници је одлучивано о захтјеву тужитеља да се поништи као незаконита одлука тужене број СУ-235/12 од 25.06.2012. године и да се тужена обавезе да му на име плате коју би примио за вријеме кориштења годишњег одмора за 2012. године, са обрачунатим законским затезним каматама, исплати износ од 9.388,77 КМ и на име регреса за 2012. годину, са обрачунатим законским затезним каматама, износ од 2.882,55 КМ. Нижестепеним пресудама захтјев тужитеља је у цјелости одбијен. Ради се, дакле, о захтјеву који се састоји од новчаног дијела за исплату плате и регреса, те неновчаног дијела за поништење означене одлуке, за који дио захтјева, према одредби члана 321. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП), је мјеродавна је исказана вриједност спора.

Одредбом члана 237. ЗПП, у вези са одредбом члана 456 а) истог закона, прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ (став 2.).

У конкретном случају ријеч је о радном спору у којем је првостепена пресуда донесена дана 28.11.2014. године, дакле, након ступања на снагу (27.07.2013. године) Закона о измјенама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 61/13). Како новчани дио захтјева (9.388,77 КМ+2.882,55 КМ) не прелази износ од 30.000,00 КМ, те како тужитељ није исказао вриједност спора, па тиме ни преко прописаног износа од 30.000,00 КМ, као услова за изјављивање ревизије, у погледу неновчаног дијела захтјева, произлази да сагласно одредби члана 237. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена.

У изјављеној ревизији, тужитељ је затражио да се о ревизији одлучи у смислу одредбе члана 237. став 3. ЗПП, те је означио правно питање због којег се ревизија подноси и прописе који се на њега односе. Међутим, тужитељ није одређено навео, нити је одређено изложио разлоге због којих сматра да је то питање важно за осигурање јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени (члан 237. став 3. и 4. ЗПП), па тиме ни по овим законским одредбама нема мјеста одлучивању по изјављеној ревизији.

Из изложеног, ревизију тужитеља је ваљало одбацити, примјеном одредбе члана 247. став 4. у вези са чланом 237. став 2. и 4. ЗПП.

Предсједник вијећа
Стака Гојковић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић